

Люлката ми е вързана подъ сайвантъ, лежа, люлѣя се и се усмихвамъ на засмѣнитѣ далечини.

— Петре, колко е до Бѣлоградчикъ отъ тука?

— По „Кюнцитѣ“, презъ Столова планина, сж 8 клм.

— По „Кюнцитѣ“ ли? Какво е то?

— Пжтека. Нѣкога Бѣлоградчишкитѣ бегове сж заловили вода по Столова планина, снели сж я съ „кюнци“ въ градеца си и построили весели шадървани — за кефъ. А после българитѣ изпочупили кюнцитѣ и ги превърнали на пжтека т. е. лишили градеца отъ вода — пакъ за кефъ.

Младото е духовито. То е учителъ тукъ, въ родното си село. Въ Върбовчецъ има десетина хора съ срѣдно образование — въ селце отъ 120 кжщи! Кметътъ е сжщо съ срѣдно образование. Той е скиталъ четири години по свѣта — билъ е въ Хамбургъ бръснарь, въ Парижъ — обучава . . .

Губя очи на западъ — по Столова планина. Какъ е тя начупена!

— Петре, защо е наречена тази планина „Столова“?

Петъръ свива рамене.